

Hemingway Club®

Vejen til det gode liv - for voksne mænd

Greve / torsdag

Nyhedsbrev 220 – Hemingway Club Greve / torsdag – udsendt 31. juli 2020

Mail adresse:

info.greve@hemingwayclub.dk

Hjemmeside:

www.hemingwayclub.dk/hcgreve

Facebook gruppe:

Hemingway Club Greve.

Indbetaling / ture, arrangementer:

konto nr. 9570 - 12947992

Vi mødes (næsten) hver torsdag !

kl. 9:30 – 11:30.

I dette Nyhedsbrev kan I læse om:

- **Kjell Lenz** skriver om mødet d. 30. juli
- **Næste møde** – cykeltur
- **Asbjørn Jensen**
skriver om: ”Hyre kvinder”
- **Ebbe Christensen**
skriver om sin Sejlerferie.

Vi modtager også gerne dit indlæg til et af de næste numre af vort Nyhedsbrev! Du kan skrive om Corona – Din ferie – Renovation i Greve – en eller anden daglig begivenhed... eller....

Peter Weinwurm mødte efter at have været gennem Corona - Respiratoren: ”Jeg bankede på *deroppe* og *dernede* – men de ville ikke ha’ mig.

Så nu er jeg her igen!”
– sagde Peter.
Vi byder ham velkommen tilbage!

Den glade giver:

Villy Bentsen hæver glasset og skåler. Vi ønsker ham tillykke med dagen.

Kjell Lenz skriver om: Møde torsdag - den 30. juli...

Vi mødte op – som noget næste nyt – ved Aktivhuset Olsbækken til en kop morgenkaffe, hvor Mogens bød velkommen og fortalte om dagens program.

Mogens havde fundet en hyggelig ”hule” i skoven hvor vi trods Corona restriktioner og andre påbud – helt ”lovligt” kunne sætte hinanden stævne.

Mange var mødt op for første gang efter netop Coronaen’s indtog og gensynsglæden var stor hos alle 31 fremmødte og da Villy diskede op med nogle små ”skarpe” grundet fødselsdag, var der ikke et øje tørt.

Snakken gik livligt og vi fik stor lyst til at bryde ud i sang men p.g.a. evt. smittefare nynnede vi kun en lille smule – sådan helt lovligt.

Efter kaffen gik vi en herlig tur ad ”Hjertestien” (der har vi været før) ud til ”Klap stenene” hvor der igen var mulighed for en lille genstand.

Retur til Olsbækhuset - hvor forventet ankomst kl. 11.45 blev overholdt til punkt og prikke.

Derefter gik turen til ”Strandhusene” hvor Anne (Mogens hustru) er den heldige ejer af et pragtfuldt hus (lige ud til vandet) – her var der i ”Fælleshuset” dækket op til en stor og flot frokost med sild, leverpostej,

frikadeller og ost – kaffe og hjemmebagt kage samt øl og snaps ad libitum.

Så ka’ det nok være der kom gang i ”snakketøjet” - og der blev igen – inden for lovens rammer nynet lidt til nogle af vore gamle viser under kyndig vejledning af vor lokale kirkesanger Elaf.

Et helt fantastisk arrangement som vi takker Anne og Mogens for rigtig mange gange.

Efter denne flotte frokost forlod vi i go’ ro og orden ”Cafe Strandhusene” i en glad og munter tilstand med endnu en dejlig oplevelse i Hemingway klubben’s regi.

Morgenkaffe i ”hulen”

Sammenstimling v ”Klap Stenene”

”Cafe Strandhusene”

Møde næste torsdag - den 6. august kl. 9:30 ... så er det tid til en cykeltur.

Vi mødes v. Borgerhuset og cykler en af de planlagte cykelture. Det kan være vi cykler til Kroppedal Museum, ser Vikingelandsbyen - Albertslund og måske kulissen til Badehotellet // eller vi cykler til Trehøje i Vestskoven – Brøndbyvester. Her kan vi se til Roskilde og til Sverige – eller vi vælger at cykle til en tredje destination. Påregnet at vi er retur mellem kl. 12:00 - 13:00. Alt afhænger af vind & vejr mm. Vi cykler ikke i regnvejr – i så fald går vi ”lokalt” i Borgerhuset.

Asbjørn Jensen skriver om: ” Hyre kvinder ?”

Vi skulle have en kollega mere, men i modsætning til sædvane var hverken jeg eller nogen anden af kollegerne med til ansættelsessamtalen.

Der blev ansat en kvindelig farmaceut. Forklaringen var at chefen havde fået et hint om at vores omgangstone var meget maskulin og da der kun var én kvindelig ansøger, skulle der lægges maksimalt pres på at få netop hende ansat.

Vi var en afdeling på ca 30 personer heraf 3 kvinder og da kvinderne ofte var udstationeret havde han sikkert ret. Så han glædede sig til et mere feminint tuch over vores møder (karriere fremmede)

Vi blev præsenteret for hende på førstkommande afdelingsmøde og hovedemnet var hvad vi skulle gøre ved afdelinger der ikke ville følge reglerne. Hun lyttede længe til os og vores politiske pragmatisme og så tog hun fat i denne retning : **I er nogle vatpikke, I må vise dem nogle nosser #%&##!**

Vi sad lamslåede og begyndte at grine, vi tænkte alle på chefens forventninger til den feminine tone.

Forklaringen var at ” hun var opvokset i en kasserne gård” var gift med en højt rangerende officer og havde sammen med ham været udstationeret til et antal militære etableringer og havde udviklet et sprog tilsvarende.

Hun blev en værdsat kollega der faldt godt ind i slængt.

Redaktionen tilføjer: Vi husker alle Asbjørns fortælling om dengang han og en kollega fløj indenrigs i Kina og de sad ved siden af en ganske ”vidunderlig” kineserinde - og som de ”kommenterede” intenst (som nu mænd kan gøre). Ved landingen faldt de i snak med en kinesisk herre – lige på den anden side af passager gangen. Det viste sig at han med sin familie boede i Danmark og familien havde et pizzeria i Istedgade. ”Og det er så min datter” – sagde han, da han præsenterede dem for den ”vidunderlige” kineserinde. Hun fortrak ikke en mine – hverken før eller efter!

Ebbe Christensen skriver om sin Sejlerferie

Beretning fra en vejræssigt omgang ”Blandede bolscher”.

Undertegnede har ikke været særlig aktiv med cykleriet i denne sommer, og her er en del af forklaringen.

En sejlbåd, selv en der kun er 9,5 m lang kræver en del klargøring med bundmaling, polering, påsætning af mast, masser af andet udstyr og sidst, men ikke mindst montering af sejl.

Inden den glade sejler(mig og i noget mindre grad min ægteviv) når så vidt, er der brugt adskillige elektroniske tusindkronesedler på bådplads, nye reservedele, udskiftning af nedslidte dele osv.

Sæsonen imødeses derfor med forventning: Vil vejret og vinden arte sig?

I år havde vi til hensigt, at gense de gamle græssange, fra den gang vi boede vest for Storebælt: Samsø, Tunø, Endelave, de østjyske fjorde og måske Det Sydfynske Øhav?

Ak; vindforholdene med fremherskende NV- vind fra midten af juni, kulkastede planerne. I en moden alder har vi lært IKKE at spille tid med at sejle i modvind.

Altså: D. 18. juni sejlede det gode skib ”Serenity” fra vor hjemhavn Dragør til Rungsted, hvor vi, som altid, havde en dags dejligt ophold. Af flere årsager kan vi godt lide Rungsted. Men VINDRETNINGEN!

Næste morgen tog skipper(mig) en hurtig beslutning: Vi dropper al tidligere planlægning, sejler mod syd og den vej Sjælland rundt. Besætningen (min viv Mette) nikkede til beslutningen, og to timer efter var vi på vej sydover mod Stevns Klint. Først for motor, da vinden var svag, derefter på højde med sydspids Amager friskede vinden op og gik i Vest-Sydvest.

Køge Bugt viste efterhånden tænder, som så ofte før. Nu har undertegnede et anstrengt forhold til dette lavbundede farvand med de krappe bølger, der ofte kommer fra forskellige retninger, og som skabt til hård, lidt ucharmerende sejlads.

Også denne dag blev det til saltvandssprøjt i nakken, kastevinde, der lagde båden godt ned på siden, regnbyger fra oven OG en ”besætning”, der truede med mytteri.

Den lille marina i Bøgeskov på Stevns nordlige hjørne reddede dagen: Stadig hård vind; men smult vande og tid til at få fendere og fortøjninger klar, før vi lagde til med god assistance af et hjælpsomt par fra Ishøj.

Pludselig lå kvinden fra nabobåden i vandet! Så hurtigt kan det gå!

Et par flinke ”dreng” fra andre både kom til, og ved fælles hjælp kom hun hurtigt op igen. Uden me´n.

Alligevel tankevækkende. Herom senere!

Næste dag, søndag lagde vinden sig op ad formiddagen, og vi havde en idyllisk sejlads for let vind ned forbi Stevns Klint med Højerup Kirke om styrborb(til højre).

Ankomst til idylliske Rødvig i aftensolens sidste stråler.

Aftensmaden gik lidt i vasken, da gassen slap op. Vi blev reddet fra sultedøden af Havnegrillen, der let kunne stille vores kaloriebehov med diverse nærrende retter.

Det viste sig, at ”man” ikke kunne få ”blå campinggaz” på hele Stevns(mafia???)

Vi blev reddet af vores svigersøn på motorcykel med en ”blå” i rygsækken. Pyh: ”Så gik`et en 3 måneder igen” som visesangeren siger.

Rødvig er en dejlig sommerferieby med en fungerende fiskerihavn og et godt miljø. Bl.a. et fint gammelt badehotel, så der nød vi livet et par dage. Nu da der igen var ”gas i ballonen”.

Det gode skib ”Serenity”

Stevns Klint med Højerup Kirke

De næste dage gik med magssejlads til Stege på Møn, gennem Bøgestrømmen til Vordingborg og over Smålandsfarvandet til Agersø i Storebælt.

Stege, hvor vi aldrig har været før viste sig at være en hyggelig provinsby, der engang var noget; men med tiden havde mistet betydning. Nu nærmest en soveby: Her fejrede vi en stille Corona – Sct. Hans.

Bøgestrømmen og Storstrømmen besluttede jeg efter en besværlig singlehand sejlads oktober 2016 ALDRIG at besejle mere; men ”man har et standpunkt, til man tager et nyt”, så i sommersonne og med slæk på skøderne kan det lige gå.

Agersø i Storebælt præsenterede sig fra sin bedste side i solskin og en veldrevet marina med en god, venlig Havnefoged (synlig med navneskilt og hvid kasket).

Dronning Alexandrines bro.

Da vi var ved at lægge til og båden stadig befandt sig midt i bassinet lød der pludselig en høj lyd, som en pæl, der knækker!?! Jeg slog bak på motoren, lidt forskrækket, og så en nu skæv fortøjningspæl midt i bassinet for første gang. Mette havde varskoet; men det havde captain ikke hørt pga. Vind- og motorstøj. Nå, hurtigt videre! Vi fandt på plads. Pælen flød op og over til modsatte bro. Det bankede på båden og der stod havnefogeden. Av av, hvad nu?

Han kom for at takke for indsatsen!?! Den frønnede, ormstukne pæl havde irriteret ham længe; men nu havde jeg løst problemet for ham.

En lettelse! Vores båd havde ikke taget nogen som helst skade af sammenstødet.

Vejret så ud til at forblive godt de næste par dage, så vi besluttede at ”ligge over” en dag på dejlige Agersø. Vi kunne oven i købet supplere med ”blå gas”. Nu var vi jo også langt fra Stevns!?!.

55 sømil sejlads i godt(næsten for varmt) vejr til Sejerø den sidste lørdag i juni. Vi bypassede Reersø, fordi vind og vejr var så gunstige.

Det var så den sidste dag med rigtigt sommervejr i meget lang tid.

På Sejerø var der utrolig god plads. Havnen var ikke engang kvart – fyldt. Normalt ville der have været mange tyske og nogle svenske sejlere; men Coronaen havde bremset det hele.

Vinden tog til fra SW og vi blev liggende nogle dage. To dage på Sejerø ville efter undertegnede mening have været alt nok. Tirsdag(30. juni) lå båden med 15-20 graders krængning bare på grund af vindpresset på riggen.

Børnebørnene krævede pasning, og da de stakkels forældre pludselig som følge af genåbningen begge skulle arbejde, kunne mormor endelig slippe væk fra det slemme vejr og Sejerø. Færgen var i mellemtiden blevet gratis og der går mange tog til København.

Onsdag d. 1. juli stak undertegnede derfor til søs sidst på eftermiddagen med kurs mod Hundested. Skydeområderne ved Sjællands Odde er fri efter kl 17, så jeg behøvede ikke være nervøs for hvislende raketter eller løbske torpedoer.

Bortset fra regn og regn var sejladsen til Hundested fin nok. Da jeg ved midnatstid skulle dreje ind i havnen tog kølen pludselig bunden. I mørket havde jeg ikke set den vigtige gule bøjle, der markerer indsejlingen. Ingen kære mor: Ud at hænge i vanterne med motoren i bak, og hurra, fri af grunden.

Hundested ER alligevel et dejligt sted!

Efter at have hvilet ud en dags tid i dejlige Hundested en dags træls(jysk udtryk) sejlads, igen singlehand, til Gilleleje. Vinden og bølger var plat læns, dvs. lige bagfra, og det gør at båden ruller og ”girer”(drejer sig) på en meget ubehagelig måde.

Det blev ikke bedre af at undertegnede fik et ”hekseskud” da storsejlet skulle ned lige uden for havnen.

Et flinkt ældre ægtepar i en ældre, men meget fin ældre sejlbad, var behjælpelig med at fortøje på siden af deres båd. Så langt, så godt!

Fortøjet i den gamle havn med ALT(næsten) hvad man kan ønske sig inden for et ejendomsmægler-stenkasts afstand, er jo egentlig til at holde ud!

Det blev søndag og regnfuldt. Det ville blive værre med regn og kuling de næste par dage

Besætningen(min viv) ville efter endt børnepasning og almindelig restitution påmønstre igen i Gilleleje.

De flinke folk fra Rungsted skulle hjem i tide, og da de lå inderst skulle min båd forhales, så de kunne komme ud.

Jeg fik hjælp af en ung mand fra en motorbåd, der lå lige bag ved.

Alt gik vældig godt, lige indtil min venstre fod gled på det fugtige slimede træbolværk: I næste øjeblik lå jeg minsandten i havnens beskidte vand. Fuldt påklædt med fleecetrøje og sko. Dog i stand til med lidt hjælp, at komme op på motorbådens agterplatform. Noget anskudt må jeg indrømme.

HVAD der er sket ved jeg ikke; men efterfølgende kom der en gedigen blodansamling dybt i venstre balde. Nogle dage senere udviklede det sig til noget lignende en halv bavarianbagdel på ve side. Ribbenene i begge sider gjorde også gevaldig ondt, og som det er, blev det værre de følgende 5-6 dage

Nu 3 uger efter gør ribbenene kun ondt, når jeg ligger direkte på siden.

Morale: Fald ikke i havnen!

Da min kone ankom nogle timer senere, blev hun modtaget af en ”lirekassemand”, der småjamrende kunne berette om sejlerlivets glæder.

3 dage senere efter at have været blæst inde, sammen med mange andre sejlere, tog vi os sammen og havde en dejlig, frisk sejlads til Rungsted.

Som altid var det lykksaligt i Rungsted. Et godt sted at besøge som sidste stop på ferien.

I Rungsted har jeg fornemmelsen af ”overskud” på venlighedskontoen og åbenhedskontoen.

Måske er det meget subjektivt; men det er altså sådan både jeg og min frue har det.

Sidste stop: DRAGØR efter 23 dages sejlerferie Sjælland Rundt.

Sejerø ultimo juni 20

”Du danske sommer” and f— you!

Kronborg om styrbord